
Aczél Géza

(SZINO)LÍRA

torzósztár

abrak

a tömegétkeztetés régóta nyűgöm talán mert ha emlékeimbe fűzöm a hajdani kiskonyhát a négy porció zamatával s a rántást jószágos tekintettel keverő apró anyukával bizalmatlan leszek minden mással mely a hátam mögött kutyulódik az sem lehet véletlen hogy hiteles táplálkozáshoz magam találtam ki a módit és legjobban ez ízlik sózottan is kicsit megégve mivel minden mozdulatnak higiénés egére odalátok az alapanyag is lehetőleg felderített legkisebb közös osztó önmagában prosztó még ha nem követhetem is végig útját a kiejtett tyúktojástól a rőfögő sertésig a menübe valahogy beérik saját toleráns mikrokozmoszod ám naiv nem lévén tudom bonyolultabb kérdés a koszt a hétmilliárdnak ezért aztán némi bizalommal olykor el is indulok egy-két kisvendéglőnek takaros menzának de rettentenek a nagyüzemi méretek hol tucattjával kérnek ott dolgozó barátaim a termékekből ne egyek mivel ők aztán belelátanak hol van vége az intimitásnak s én már lassan állatok utalójaként irigyelni kezdem lovak pofájából a friss abrakot ahogy rágják az ottfelejtett tavaszi illatot

ábránd

nem bizonyos hogy előny ha prekoncepciója formálódik a szavak röptének igaz arányosan megtervezheted meddig fusson sávjában az ének be se száradjon ki se loccsanjon hajazzon némileg a harmóniára de ennek a túlzott igazodásnak végül is az lesz az ára hogy jólfésülten indulsz a csatába az elvárások szerint talán kikezdzhetetlenül ám legbelül minden indulatok ellenére megmarad az úr nincs mi felkavar a múltás különös bizsergése helyett lépteid alatt egykedvűen ropog az avar s ha ez nem zavar amatőröm jó ha abbahagyod a művészi pályát hiszen hiányzik belőle egy irracionális ábránd mely még lazán odaköt a napi valóhoz noha deleje már régóta feloldoz a leltározás bürokratikus kényszeréből különös jelzéseket kapsz akár vallásos ember az égből egyetlen kideríthetetlen fogantatású alkotói renddel komolyan bánj az alakító fegyelemmel mielőtt versezeted szétesne mint a rosszul kikevert grízgaluska ilyenkor az író hogyha lusta tisztelet a szavak esztergályozóinak bambán bealussza a sikert már csak azt nem értjük a zseni miként éri el hogy szaladásra bírja a magával eltelt szakmát

ábrándos

az ember a vágyakra beérik akár fűszerezésre a kelkáposzta melynek ízt az éretlen gyerek sokáig elátkozta a híg menzafőzelékek élményéből kifordulva éhesen hosszú előítéleteket gyúrva fodros leveleiből ahogy a befogadás kezdeteire sincs megnyugtató

magyarázat mert hol is cseréli markáns céltudat az ábrándos gyermekéjszakákat mikor az elme testetlen éle lemetszegeti a terméketlen vadhajtásokat irreális utakat hiába tárogaat elé a képzelt jövőndő hiszen a felelősség lassan megnő még a széltolókban is s ami egy ideig elérhetetlenségével felhevít az majd az álmok ösvényén araszolgatva szép lassan odavan valami különös belső formává kezd összeállni a letisztult akarat melynek mentén nagy képeskönyvként lapozgatja a régvolt csábításokat az egykor magasra törő igen aztán a jövő az is befordul egyszer csak az utcasarkon és szembejő foltos transzparenseit lobogtatva a megalkuvásnak hiába érzed akik magasra másznak üdvözült tekintetekkel azok is csak egy székre ülhetnek egy seggel s jó esetben együtt szorongatjátok majd a rücskös botot egy fényesre kopott elárvult padon

Borbély Szilárd

IKAROSZ A LAKÓTELEPEN

1a

Innen a kockaforma, merőleges élek között kinyíló rések kereszteződő labirintusából senki sem jutott ki többé, ki egyszer oda betévedt. Azt sugallta minden, hogy innen el nem menekül, aki halandó. Mert itt mindenki utat téveszt, ki a néma sors hatalmát véli a Szfinxnek. Mint hajdan Odüsszeusz is, a leleményes. A sűrke skatulyákból nyíló skatulyák világa, a rejtekutak, szélcsatornák, fényaknák közt a borzalom ütött

1b

tanyát. A tizedik emeletről a fényakna ablakán át kidobott macskakölykök koppanása csak apró visszhangot vetett. A rücskös beton rései közé ragadt szívacsos kosz puha szerkezete fel-fogta azt is. A száj- és a füljárat részéből kicsorduló vékonyka rózsaszín fonál tekerdőzött a kövön, mint az ásóval kettévágott vékonyka giliszta puha teste. Kifoszlott végeit nem volt többé, ki az élet fonalához visszakösse. Éjszaka majd a patkányok portyázása járja. Apró surrogásokkal telik meg a lépcsőház minden helyisége, mint a személedobó búzló környéke akár. Az ősz hajú férfi, kit